

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) พฤติกรรมการป้องกันมลภาวะทางอากาศของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องผ้าในนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดลำพูน 2) ศึกษาสถานภาพส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมลภาวะทางอากาศ และเจตคติต่อการป้องกันมลภาวะทางอากาศของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องผ้า 3) ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการป้องกันมลภาวะทางอากาศของพนักงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องผ้า และ 4) ความสามารถในการพยากรณ์พฤติกรรมการป้องกันมลภาวะทางอากาศของตัวแปรสถานภาพส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ พนักงานโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องผ้าในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน จำนวน 133 คน จาก 4 แผนก ซึ่งผู้ศึกษาได้สุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในแผนกบริหาร แผนกการผลิต แผนกควบคุมคุณภาพ และแผนกบริหารสินค้าคงคลัง โดยใช้เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ผู้ศึกษาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาค้นพบว่า

1. พนักงานที่ปฏิบัติงานโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับผ้ามีพฤติกรรมการป้องกันมลภาวะทางอากาศอยู่ในระดับประมาณครึ่งหนึ่งของที่ควรปฏิบัติ
2. พนักงานที่ปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับผ้ามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมลภาวะทางอากาศอยู่ในระดับมาก และมีเจตคติต่อการป้องกันมลภาวะทางอากาศอยู่ในระดับดี
3. ปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้ความเข้าใจ และเจตคติไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันมลภาวะทางอากาศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. ไม่พบว่ามีตัวพยากรณ์ใดที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการป้องกันมลภาวะทางอากาศได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ